

Ad Cor Jesu Eucharisticum
Pacis Principem

Ingemicentis diutino bello animae Vota.

Qualem, cum educens ultricem coelitus iram
 Avius a recto perditus omnis homo est;
 Emissaeque diu necuerunt corpora nubes,
 Effigiem Artificis non venerata sui,
 Foedatis tumulis redeuntem tuta columbam
 Arca Dei exceptit, nuntia fluctivaga;
 Ad Te bellisonis actam per compita taedis
 Me excipe, et optatam, Qui potes, affer opem.
 Alta quies Tecum, totus cum saeviat orbis:
 Si undique bella furunt, pax comes alma Tibi.
 Oh pateas flenti, Cor Jesu pacis origo,
 Exaudi, et, si qua est gratia, comple preces!
 Unicus insisto exorans: communia vota
 Sed referens, solves quæ tuo ab ostiolo.
 Eheu! Sed tristes tentantis dicere casus,
 Queis finem ponas arbiter Ipse potens,
 Insurgunt gemitus rumpentes gutture vocem.
 Non verba orantis; prex lacrimantis erit.
 En quo produxit periturum nunc prope mundum
 Te vitae fontem deseruisse piae!
 En regnat Bellona potens: furibunda per orbem
 Ignivomos sonitus tristia bella cient.
 In regnum regnum pugnat, frementes livore
 In fratres fratres crimina prisca novant.
 Nec requies necibus: non si sole aestuet artus,
 Montanaeve nivis frigore membra rigent.
 Nec locus est tutus: serpit glans plumbea campos
 Vulnifica, et caecum per mare quaerit iter.